

§ 48.

Skibsføreren har i denne sin Egenskab Fuldmagt til paa Rederens Vegne at foretage Retshandler, der angaar Bevaring af Skibet eller Udførelse af Rejsen, at slutte Aftaler om paa Rejsen at medtage Gods saavel som Passagerer, hvis Skibet er indrettet dertil, og at optræde som Sagsøger i Sager, der angaar Skibet.

§ 49.

Udkræves der Penge i saadant Øjemed som nævnt i § 48, kan Skibsføreren optage Laan eller sælge af Rederens Gods eller, i Nødsfald, af Ladningen. Har det været upaakrævet at indgaa Retshandelen, er denne dog bindende for Rederen, hvis Tredie-mand var i god Tro.

§§ 50 og 51 ophæves.

§ 52.

Der sættes Punktum efter Ordet „Maade“, og Ordene „kun i yderste Nødsfald maa han sælge af Ladningen“ udgaa.

§ 53.

Ordet „Interesse“ ændres til: „Tarv“.

§ 54.

Skibsføreren har i denne sin Egenskab Fuldmagt til at foretage Retshandler og optræde som Sagsøger paa Ladningsejerens Vegne efter de Regler, der gælder for Bortfragteren.

§§ 55—57 ophæves.

§ 59.

Skade, som Skibsføreren ved Fejl eller Forsømmelse i Tjenesten forvolder Reder, Ladningsejer eller andre, er han pligtig at erstatte. Erstatningen kan dog nedsættes under Hensyntagen til den udviste Skyld, Skadens Størrelse og Omstændighederne i øvrigt.

Det fritager ikke Skibsføreren for Ansvar, at han har handlet efter Beslutning i Skibsraad.

§ 60, 1ste Stykke.

Ordene „ved Søgmaal“ og „eller Regnefejl“ udgaa.

§ 61.

2det Stykke udgaa.

FEMTE KAPITEL.

Om Befragtning.

I. Indledende Bestemmelser.

§ 71.

De Bestemmelser, som dette Kapitel indeholder om Fragtaftalen, kommer, naar ikke det modsatte er sagt, kun til Anvendelse, for saa vidt ikke andet er udtrykkelig aftalt eller maa anses indeholdt i Aftalen eller følger af Sædvane.